

Προκαταρκτικά απ' την Τοπολογία /Πραγματική Ανάλυση.

Λήμμα 1. Έστω X φυσιολογικός (T_4) τοπολογικός χώρος (πχ. συμπαγής Hausdorff ή συμπαγής μετρικός). Αν U_1, U_2 είναι ανοικτά σύνολα με $U_1 \cup U_2 = X$, τότε υπάρχει V_1 ανοικτό ώστε $V_1 \subseteq \bar{V}_1 \subseteq U_1$ και $V_1 \cup U_2 = X$.

Απόδειξη. Έστω $F_1 = U_2^c, F_2 = U_1^c$. Είναι κλειστά σύνολα και $F_2 \cap F_1 = \emptyset$.

Αφού ο X είναι φυσιολογικός, υπάρχουν ανοικτά $V_i \supseteq F_i$ με $V_2 \cap V_1 = \emptyset$. (Στην περίπτωση που ο X είναι συμπαγής μετρικός έχουμε $\text{dist}(F_1, F_2) := \delta > 0$ και μπορούμε να θέσουμε $V_i = \{x \mid d(x, F_i) < \delta/2\}$.)

Τώρα, αφού $F_2 \subseteq V_2$ έχουμε $V_2^c \subseteq F_2^c$ οπότε

$$V_1 \subseteq V_2^c \subseteq F_2^c = U_1.$$

Αλλά το V_2^c είναι κλειστό, οπότε αφού $V_1 \subseteq V_2^c$ έχουμε $\bar{V}_1 \subseteq V_2^c$. Συνεπώς

$$V_1 \subseteq \bar{V}_1 \subseteq U_1.$$

Τέλος, αν $x \notin U_2$ τότε $x \in U_2^c = F_1 \subseteq V_1$. Επομένως

$$V_1 \cup U_2 = X.$$

□

Πρόταση 2 (Shrinking Lemma). Έστω X φυσιολογικός (T_4) τοπολογικός χώρος (πχ. συμπαγής Hausdorff ή σύμπαγής μετρικός). Αν $\{U_1, \dots, U_n\}$ είναι (πεπερασμένο) ανοικτό κάλυμμα του X , τότε υπάρχει ανοικτό κάλυμμα $\{V_1, \dots, V_n\}$ του X με $V_i \subseteq \bar{V}_i \subseteq U_i$ για κάθε $i = 1, \dots, n$.

Απόδειξη. Θέτοντας $W_2 := U_2 \cup \dots \cup U_n$ έχουμε δύο two ανοικτά σύνολα U_1, W_2 με $U_1 \cup W_2 = X$. Από το Λήμμα, υπάρχει V_1 ανοικτό ώστε $V_1 \subseteq \bar{V}_1 \subseteq U_1$ και $V_1 \cup W_2 = X$. Επομένως το $\{V_1, U_2, \dots, U_n\}$ είναι ανοικτό κάλυμμα του X .

Θέτουμε $W_3 := V_1 \cup U_3 \cup \dots \cup U_n$. Έχουμε δύο two ανοικτά σύνολα U_2, W_3 με $U_2 \cup W_3 = X$. Από το Λήμμα, υπάρχει V_2 ανοικτό ώστε $V_2 \subseteq \bar{V}_2 \subseteq U_2$ και $V_2 \cup W_3 = X$. Επομένως το $\{V_1, V_2, U_3, \dots, U_n\}$ είναι ανοικτό κάλυμμα του X .

Συνεχίζοντας με αυτόν τον τρόπο, μετά από n βήματα έχουμε αντικαταστήσει όλα τα U_i με ανοικτά $V_i \subseteq \bar{V}_i \subseteq U_i$ και καταλήγουμε στο επιθυμητό ανοικτό κάλυμμα. □

Θεώρημα 3 (Διαμερίσεις της μονάδας). Έστω X φυσιολογικός (T_4) τοπολογικός χώρος (πχ. συμπαγής Hausdorff ή συμπαγής μετρικός) και U_1, \dots, U_k ανοικτά υποσύνολα του X με $X = U_1 \cup \dots \cup U_k$. Τότε υπάρχουν συνεχείς συναρτήσεις $\phi_i : X \rightarrow [0, 1]$, $i = 1, \dots, k$ με $\text{supp}(\phi_i) \subseteq U_i$ για κάθε $i = 1, \dots, k$ και $\phi_1(x) + \dots + \phi_k(x) = 1$ για κάθε $x \in X$.

Απόδειξη. Από το Λήμμα, υπάρχουν ανοικτά σύνολα V_i , $i = 1, \dots, k$ ώστε $\bar{V}_i \subseteq U_i$ και $X = \bigcup_{i=1}^k V_i$. Για τον ίδιο λόγο υπάρχουν ανοικτά σύνολα W_i , $i = 1, \dots, k$ ώστε $\bar{W}_i \subseteq V_i$ για κάθε $i = 1, \dots, k$ και $X = \bigcup_{i=1}^k W_i$.

Από το Λήμμα Urysohn, για κάθε $i = 1, \dots, k$ υπάρχει συνεχής συνάρτηση $f_i : X \rightarrow [0, 1]$ ώστε $f_i(x) = 1$ όταν $x \in \bar{W}_i$ και $f_i(x) = 0$ όταν $x \notin V_i$. Παρατηρούμε ότι:

1. $f_1(x) + f_2(x) + \dots + f_k(x) > 0$ για κάθε $x \in X$, γιατί $X = W_1 \cup \dots \cup W_k$ οπότε $x \in W_i$ για κάποιο $i = 1, \dots, k$ άρα $f_i(x) = 1$.

¹Ευχαριστίες στους Μ.Μ. και Α.Χ.

2. $\text{supp}(f_i) \subseteq U_i$ για κάθε $i = 1, \dots, k$, γιατί αν το $x \in X$ ικανοποιεί $f_i(x) \neq 0$ τότε $x \in U_i$.
Επομένως,

$$\text{supp}(f_i) = \overline{\{x : f_i(x) \neq 0\}} \subseteq \overline{V_i} \subseteq U_i.$$

Θεωρούμε τις συνεχείς συναρτήσεις $\phi_i : X \rightarrow \mathbb{R}$ with $\phi_i = \frac{f_i}{f_1 + \dots + f_k}$. Είναι καλά ορισμένες και $\text{supp}(\phi_i) \subseteq U_i$ (εξηγήστε γιατί). Τέλος, $\sum_{i=1}^k \phi_i(x) = 1$ για κάθε $x \in X$. \square

Ο χώρος / C* άλγεβρα $C(X, \mathcal{A})$. Έστω X συμπαγής χώρος Hausdorff (π.χ. συμπαγής μετρικός) και \mathcal{A} χώρος Banach. Ονομάζουμε $C(X, \mathcal{A})$ τον χώρο των συνεχών συναρτήσεων $f : X \rightarrow \mathcal{A}$.

Για κάθε $f \in C(X, \mathcal{A})$ η συνάρτηση $X \rightarrow \mathbb{R} : x \mapsto \|f(x)\|_{\mathcal{A}}$ είναι συνεχής σε συμπαγές, συνεπώς φραγμένη, άρα $\sup\{\|f(x)\|_{\mathcal{A}} : x \in X\} < \infty$. Εύκολα φαίνεται ότι η

$$f \mapsto \|f\|_{\mathcal{A}, \infty} := \sup\{\|f(x)\|_{\mathcal{A}} : x \in X\}$$

είναι νόρμα στον $C(X, \mathcal{A})$. Όπως στην Πραγματική Ανάλυση, αποδεικνύεται ότι ο $(C(X, \mathcal{A}), \|\cdot\|_{\mathcal{A}, \infty})$ είναι χώρος Banach: χρησιμοποιεί κανείς ότι μια ομοιόμορφα βασική ακολουθία, που παίρνει τιμές σε πλήρη μετρικό χώρο, συγκλίνει ομοιόμορφα, και ότι το ομοιόμορφο όριο συνεχών συναρτήσεων είναι συνεχής συνάρτηση.

Αν η \mathcal{A} είναι C* άλγεβρα, εύκολα φαίνεται ότι η $C(X, \mathcal{A})$ γίνεται *-άλγεβρα με τις πράξεις κατά σημείο ($(fg)(x) := f(x)g(x)$, $f^*(x) := (f(x))^*$) και ότι $\|fg\|_{\mathcal{A}, \infty} \leq \|f\|_{\mathcal{A}, \infty} \|g\|_{\mathcal{A}, \infty}$ και $\|f^*f\|_{\mathcal{A}, \infty} = \|f\|_{\mathcal{A}, \infty}^2$. Δηλαδή η $C(X, \mathcal{A})$ είναι τότε C*-άλγεβρα.

Θεώρημα 4. Υπάρχει μια γραμμική και 1-1 απεικόνιση

$$\Phi : C(X) \otimes \mathcal{A} \rightarrow C(X, \mathcal{A}) \quad \text{με} \quad f \otimes a \mapsto f(\cdot)a.$$

Η εικόνα $\Phi(C(X) \otimes \mathcal{A})$ είναι πυκνή στον $C(X, \mathcal{A})$.

Απόδειξη. Η απεικόνιση

$$C(X) \times \mathcal{A} \rightarrow C(X, \mathcal{A}) : (f, a) \mapsto f(\cdot)a$$

(όπου $f(\cdot)a$ είναι η συνάρτηση $x \rightarrow \mathcal{A} : x \mapsto f(x)a$) είναι προφανώς διγραμμική, επομένως επάγει μια μοναδική γραμμική απεικόνιση

$$\Phi : C(X) \otimes \mathcal{A} \rightarrow C(X, \mathcal{A}) : f \otimes a \mapsto f(\cdot)a$$

από την καθολική ιδιότητα του (αλγεβρικού) τανυστικού γινομένου.

Ισχυρισμός: Η Φ είναι 1-1.

Απόδειξη του Ισχυρισμού. Έστω $u \in C(X) \otimes \mathcal{A}$ με $\Phi(u) = 0$. Δείχνουμε ότι $u = 0$:

Μπορούμε να γράψουμε το u στη μορφή $u = \sum_{k=1}^n f_k \otimes a_k$ με τα $\{a_1, \dots, a_n\} \subseteq \mathcal{A}$ γραμμικά ανεξάρτητα.

Εφόσον $\Phi(u) = \sum_{k=1}^n f_k(\cdot)a_k = 0$, για κάθε $x \in X$ έχουμε $\sum_{k=1}^n f_k(x)a_k = 0$. Αλλά τα $\{a_1, \dots, a_n\}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα, επομένως οι συντελεστές $f_1(x), \dots, f_n(x)$ είναι όλοι μηδέν, για κάθε $x \in X$. Συνεπώς οι συναρτήσεις f_1, \dots, f_n μηδενίζονται όλες και άρα $u = \sum_{k=1}^n f_k \otimes a_k = 0$ όπως θέλαμε.

Ισχυρισμός: Η εικόνα $\Phi(C(X) \otimes \mathcal{A})$ είναι $\|\cdot\|_{\mathcal{A}, \infty}$ -πυκνή στον $C(X, \mathcal{A})$.

Απόδειξη του Ισχυρισμού. Έστω $F \in C(X, \mathcal{A})$. Θέλουμε να προσεγγίσουμε την F με συναρτήσεις $G \in \Phi(C(X) \otimes \mathcal{A})$, δηλ. της μορφής $G = \sum_{k=1}^n g_k(\cdot)a_k$, όπου $g_k \in C(X)$ και $a_k \in \mathcal{A}$.

Έστω $\epsilon > 0$. Για κάθε $x \in X$, από τη συνέχεια της F στο x υπάρχει ανοικτή περιοχή V_x του x ώστε η F να είναι «σχεδόν σταθερή» στο V_x . Ακριβέστερα,

$$y \in V_x \Rightarrow \|F(y) - F(x)\|_{\mathcal{A}} < \epsilon.$$

Η οικογένεια $\{V_x : x \in X\}$ είναι ανοικτό κάλυμμα του συμπαγούς χώρου X , επομένως υπάρχει πεπερασμένο υποκάλυμμα $\{V_{x_1}, \dots, V_{x_n}\}$. Γράφοντας $V_k := V_{x_k}$ και $a_k := F(x_k) \in \mathcal{A}$ έχουμε

$$y \in V_k \Rightarrow \|F(y) - a_k\|_{\mathcal{A}} = \|F(y) - F(x_k)\|_{\mathcal{A}} < \epsilon. \quad (*)$$

Έστω $\{g_1, \dots, g_n\}$ διαμέριση της μονάδας που αντιστοιχεί στο ανοικτό κάλυμμα $\{V_1, \dots, V_n\}$ (Θεώρημα 3): οι $g_k : X \rightarrow [0, 1]$, $k = 1, \dots, n$ είναι συνεχείς συναρτήσεις με $\text{supp}(g_k) \subseteq V_k$ για κάθε $k = 1, \dots, n$ και $g_1(x) + \dots + g_n(x) = 1$ για κάθε $x \in X$. Παρατηρούμε τότε ότι για κάθε $k \in [n]$,

$$\text{για κάθε } x \in X, \text{ αν } g_k(x) > 0 \text{ τότε } \|F(x) - a_k\|_{\mathcal{A}} < \epsilon. \quad (**)$$

Πράγματι, αν $g_k(x) > 0$ τότε $x \in V_k$ οπότε $\|F(x) - a_k\|_{\mathcal{A}} < \epsilon$ από την (*).

Ισχυρισμός: Θέτουμε $G(x) = \sum_{k=1}^n g_k(x)a_k$. Για κάθε $x \in X$,

$$\|F(x) - G(x)\|_{\mathcal{A}} < \epsilon.$$

Απόδειξη του Ισχυρισμού. Για κάθε $x \in X$, εφόσον $\sum_{k=1}^n g_k(x) = 1$ έχουμε

$$\begin{aligned} \|F(x) - G(x)\|_{\mathcal{A}} &= \left\| \left(\sum_{k=1}^n g_k(x) \right) F(x) - \sum_{k=1}^n g_k(x)a_k \right\|_{\mathcal{A}} \\ &= \left\| \sum_{k=1}^n g_k(x) (F(x) - a_k) \right\|_{\mathcal{A}} \\ &\leq \sum_{k=1}^n g_k(x) \|F(x) - a_k\|_{\mathcal{A}} \\ &\leq \sum_{k=1}^n g_k(x) \epsilon < \epsilon \end{aligned}$$

από την (**).

Δείξαμε ότι για κάθε $\epsilon > 0$ υπάρχει $G_\epsilon(x) = \sum_{k=1}^n g_k(x)a_k$ όπου $g_k \in C(X)$ και $a_k \in \mathcal{A}$, δηλαδή $G_\epsilon \in \Phi(C(X) \otimes \mathcal{A})$, ώστε $\|F - G_\epsilon\|_{\mathcal{A}, \infty} = \sup_{x \in X} \|F(x) - G(x)_\epsilon\|_{\mathcal{A}} \leq \epsilon$. \square

Εφαρμογή

Θεώρημα 5 (Stinespring). Αν $\Phi : \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{B}$ είναι μια θετική γραμμική απεικόνιση μεταξύ C^* -αλγεβρων με μοναδα με την \mathcal{C} μεταθετική, τότε η Φ είναι πλήρως θετική.

Απόδειξη. By Gelfand, we may take $\mathcal{C} = C(X)$ where X is compact Hausdorff. Given any $n \in \mathbb{N}$, we have to prove that the map

$$\Phi^n : M_n(\mathcal{C}) \rightarrow M_n(\mathcal{B})$$

is positive.

Observe that the C^* algebra $C(X, M_n(\mathbb{C}))$ can be identified with $M_n(\mathcal{C}) \simeq C(X) \otimes M_n$ by considering each continuous function $F : X \rightarrow M_n(\mathbb{C})$ as defining an $n \times n$ matrix $[f_{ij}]$ of continuous functions $X \rightarrow \mathbb{C}$ given by $x \mapsto f_{ij}(x) := \langle F(x)e_j, e_i \rangle_{\ell^2[n]}$, i.e. via the map

$$C(X, M_n(\mathbb{C})) \rightarrow C(X) \otimes M_n : F \mapsto \sum_{i,j=1}^n f_{ij}(\cdot) \otimes E_{ij}$$

whose inverse satisfies

$$C(X) \otimes M_n \rightarrow C(X, M_n(\mathbb{C})) : f \otimes [u_{ij}] \mapsto f(\cdot)[u_{ij}]$$

(in other words, we consider an element $F \in M_n(C(X))$ as a continuous function $F : X \rightarrow M_n(\mathbb{C})$).

Given a positive $F \in C(X, M_n)$ we need to prove that $\Phi^n(F) \in M_n(\mathcal{B})$ is positive.

Observe that positivity of $F \in C(X, M_n)$ means $F(x) \in M_n(\mathbb{C})_+$ for all $x \in X$ ($\gamma\iota\alpha\tau\iota$).

By the proof of the last Theorem, given $\epsilon > 0$ we can find x_1, \dots, x_n in X and continuous functions $g_i : X \rightarrow [0, 1]$ such that

$$\|F(x) - \sum_{k=1}^n g_k(x)F_k\|_{M_n} < \epsilon \quad \text{uniformly in } x \in X$$

where $F_k := F(x_k) \in M_n(\mathbb{C})$ are positive matrices. In other words

$$\|F(\cdot) - \sum_{k=1}^n g_k(\cdot)F_k\|_{M_n(C(X))} \leq \epsilon$$

where the norm in $M_n(C(X)) \simeq C(X; M_n)$ is given by $\|F\|_{M_n(C(X))} = \sup_{x \in X} \|F(x)\|_{M_n}$.

Now recall (exercise!) that since Φ is positive, it is bounded, and since Φ is bounded, Φ^n is bounded - a priori with a possibly larger norm (exercise!). Therefore we have

$$\|\Phi^n(F) - \sum_{k=1}^n \Phi^n(g_k F_k)\|_{M_n(\mathcal{B})} \leq \epsilon \|\Phi^n\|$$

If we can show that each $\Phi^n(g_k F_k)$ is a positive element of $M_n(\mathcal{B})$ we will be done, because we will have shown that $\Phi^n(F)$ is the limit (in the norm of $M_n(\mathcal{B})$) of (finite sums of) positive elements, and hence is positive (because the positive elements of any C^* algebra form a (norm-) closed cone).

It thus remains to prove that $\Phi^n(g_k F_k)$ is a positive element of $M_n(\mathcal{B})$. Now identifying $g_k F_k$ with $g_k \otimes F_k \in C(X) \otimes M_n$ and $\Phi^n : M_n(\mathcal{C}) \rightarrow M_n(\mathcal{B})$ with $\Phi \otimes \text{id} : \mathcal{C} \otimes M_n \rightarrow \mathcal{B} \otimes M_n$ we see that

$$\Phi^n(g_k \otimes F_k) = \Phi(g_k) \otimes F_k.$$

But $g_k \in \mathcal{C}_+$ and Φ is a positive linear map by assumption, so $\Phi(g_k) \in \mathcal{B}_+$. Also $F_k \in M_n(\mathbb{C})_+$ by construction, so the tensor product $\Phi(g_k) \otimes F_k$ is in $(\mathcal{B} \otimes M_n)_+$ (if $\Phi(g_k) = b^*b$ for some $b \in \mathcal{B}$ and $F_k = A^*A$ for some $A \in M_n$ then $\Phi(g_k) \otimes F_k = (b \otimes A)^*(b \otimes A)$ which is positive since $\mathcal{B} \otimes M_n$ is a C^* -algebra).

Alternative argument: Write $F_k = [a_{ij}]$ where each $a_{ij} \in \mathbb{C}$ and recall that g_k is a nonnegative function. Then

$$\Phi^n(g_k F_k) = [\Phi(g_k a_{ij})] = [\Phi(g_k) a_{ij}]$$

(since $a_{ij} \in \mathbb{C}$ and $g_k \in C(X)$ we have $\Phi(g_k a_{ij}) = a_{ij} \Phi(g_k)$ by linearity of Φ).

But now $\Phi(g_k) := b \in \mathcal{B}_+$ since $g_k \geq 0$ and Φ is positive, and $[a_{ij}]$ is a positive scalar matrix. So, identifying the scalar matrix $[a_{ij}]$ with the matrix $[a_{ij}\mathbf{1}] \in M_n(\mathcal{B})$ (we may assume that \mathcal{B} is unital, passing to the unitisation if needed) we have the factorization

$$\Phi^n(g_k F_k) = [b a_{ij}] = \text{diag}(\sqrt{b}) [a_{ij}] \text{diag}(\sqrt{b})$$

we conclude, since $[a_{ij}]$ is positive, that $\Phi^n(g_k F_k) \in M_n(\mathcal{B})_+$, as required. \square